

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி : தமிழ்நாடு பொருளாதாரம்

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான கானொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

தமிழ்நாடு பொருளாதாரம்

அறிமுகம்

இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களில் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைகள் ஒரே மாதிரியானவை யல்ல, மண்டலங்களிடையே பெரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. மேற்கு மற்றும் தெற்கு மண்டலங்கள் ஏனைய பதினான்களை விட சிறப்பாக உள்ளன. பூகோள ரீதியாக தமிழ்நாடு 11-வது பெரிய மாநிலமாகும். மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 6-வது பெரிய மாநிலமாகும். தமிழ்நாடு பல்வேறு சாதனைகளுடன் மூன்றாவது பெரிய பொருளாதாரமாக உள்ளது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி பங்களிப்பில் இரண்டாவது இடத்திலும், தலா வருமான முதலீடு, நேரடி அந்நிய முதலீடு மற்றும் தொழிற்துறை உற்பத்தி ஆகியவற்றில் 3-வது இடத்திலும் உள்ளது. தொழில் செய்ய உகந்த மாநிலங்களில் வரிசையிலும் உள்ளது.

சமூக மற்றும் நலத்துறைகளில் ஏனைய மாநிலங்களை விட சிறப்பான நிலையில் உள்ளது. உடல் நலம், உயர் கல்வி, குழந்தை இறப்பு விகிதம் (IMR), மகப்பேறு இறப்பு விகிதம் (MMR), ஆகியவற்றில் தமிழ்நாட்டின் செயல்பாடு தேசிய சராசரியைவிட சிறப்பாக உள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் சிறப்பு

- 2005 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்திய மாநிலங்களில் தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சியானது விரைவாக உள்ளது.
- தமிழ்நாடு வறுமை ஒழிப்பு செயல்பாடுகளில் மற்ற மாநிலங்களைவிட சிறப்பாக உள்ளது.
- இந்திய அளவில் ஏழைகளின் எண்ணிக்கையை ஒப்பிடுகையில் ஏழை மக்களின் எண்ணிக்கை மற்ற மாநிலங்களைவிட மிகக் குறைவாக உள்ளது.
- இந்தியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தமிழகத்தின் பங்களிப்பு இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது
- மனித வளர்ச்சி குறியீட்டில் மூன்றாவது இடம் வகிக்கிறது.
- மூலதன முதலீட்டிலும் (2.92 இலட்சம் கோடி மொத்த தொழில் துறை உற்பத்தியிலும் (6.19 இலட்சம் கோடி மூன்றாவது இடம் வகிக்கிறது.
- தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையில் 17% பங்களிப்புடன் (37000 அலகுகள்) முதலிடம் வகிக்கிறது. மேலும் தொழில் துறையில் உள்ள வேலை வாய்ப்பில் 16% பங்களிப்பு உள்ளது.

- நிதி ஆயோக் அறிக்கையின்படி சுகாதாரக் குறியீட்டில் மூன்றாவது இடம் வகிக்கிறது.
- உயர் கல்வியில் மொத்த சேர்க்கை விகிதம் அதிகம் உள்ள மாநிலமாக உள்ளது.
- மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான பொருளியல் கல்லூரிகள் தமிழகத்தில் உள்ளன.
- புதுப்பிக்கதக்க ஆற்றலில் ஒரு முக்கிய மையமாக உருவெடுத்துள்ளது.
- வணிக வங்கிகளிலும் கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் உள்ள கடன் வைப்பு விகிதம் மிகச் சிறப்பாக உள்ளது.
- குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுனங்களுக்கான (MSMEs) முதலீட்டுத் திட்டங்களில் தமிழகம் முதலிடம் வகிக்கிறது.

தமிழகத்தின் செயல்பாடு

மகாஷ்டிரா, குஜராத் போன்ற மாநிலங்கள் சில பொருளாதாரக் குறியீடுகளில் சிறந்து விளங்குகிறது. கேரளா கல்வியறிவு, குழந்தை இறப்பு விகிதம், மகப்பேறு இறப்பு விகிதம் ஆகியவற்றில் முன்னணியில் உள்ளது. ஆனால் தமிழ்நாடானது சுகாதாரம், உயர்கல்வி, சிறு குறு நடுத்தர தொழில் நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி, வறுமை ஒழிப்பு, வேலையின்மை ஒழிப்பு போன்றவற்றில் மிகச் சிறப்பாகவும் பிற மாநிலங்களைவிட மேலானதாகவும் உள்ளது.

பெரும்பான்மையான மக்களுக்கான சமூக நலக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருப்பதே தமிழ்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாகும். எடுத்துக்காட்டாக பெரும்பான்மை மக்களுக்குப் பரவலாக்கப்பட்டுள்ள பொது விநியோகத்திட்டம், மதிய உணவுத் திட்டம், பொது சுகாதாரக் கட்டமைப்பு போன்றவற்றின் மூலம் நலத்தை மேம்படுத்துவதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் போன்றதே மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியாகும். மொத்த மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி என்பது ஒரு மாநிலத்தின், ஓர் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பண்டங்கள் மற்றும் பணிகளின் மொத்த பண மதிப்பாகும்.

தமிழ்நாடு பொருளாதார மற்றும் புள்ளியியல் இயக்கத்தின் ஆய்வின்படி, நம் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியான (GDSP) 2016-17 நிதியாண்டில் 207.8 பில்லியன் டாலராக உள்ளது. நம் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது உலக அளவில் குவைத் நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு சமமாகவும், வாங்கும் சக்தியின் அடிப்படையில் ஐக்கிய அரபு எமிரேட் நாடுகளின் (UAE) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் சமமாக உள்ளது.

பிற நாடுகளுடன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை ஒப்பிடும் போது தமிழ்நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி அதிகமாக உள்ளது.

துறைவாரியாகப் பங்களிப்பு

தமிழ்நாட்டில் மாநில மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GSDP) சேவைத் துறையானது 63.70% பங்களிப்புடன் முதலிடத்திலும், தொழில் துறை 28.5% பங்களிப்புடன் இரண்டாவது இடத்திலும் உள்ளது. வேலை வாய்ப்பைப் பொருத்தமட்டில் வேளாண்மை முக்கியப் பங்கு வகித்தாலும் அதனுடைய மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பங்களிப்பானது 7.76% ஆக குறைந்துள்ளது. சேவைத்துறை மற்றும் தொழில்துறை வேகமாக வளர்கிறது. இந்திய அளவிலும், தமிழ் நாட்டளவிலும், வேளாண்மை பெரும்பாலானோருக்கு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உணவும் வழங்குகிறது. ஆனால் குறைந்த வேகத்திலேயே அதன் வளர்ச்சி உள்ளது. இந்த நிலையினால் நீடித்த நிலையான வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்பைக் குறைவாக உள்ளது.

தனிநபர் வருமானம்

தமிழ்நாட்டின் தனிநபர் வருமானம் 2200 லாலர்களுடன், இந்தியாவில் உள்ள பல மாநிலங்களைக் காட்டிலும் உயர்வாக உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் தலாவருமானம், 2018ல் உள்ள புள்ளிவிபரங்களின்படி இந்திய சராசரி அளவை விட 1.75 மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. அதே போல் பல நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது அந்நாடுகளை விட அதிகமாகவும் உள்ளது. ரூபாயின் அடிப்படையில் 2010-11 ல் தமிழ்நாட்டின் தலாவருமானம் ரூபாய் 1,03,600 - ஆக இருந்தது. 2017-18 ல் ரூபாய் 1,88,492 - ஆக உயர்ந்துள்ளது. (வரவு செலவு அறிக்கையின்படி)

மக்கள்தொகை

2011 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவிலுள்ள 121 கோடி மக்கள் தொகையில் 7.21 கோடி மக்கள் தொகையுடன் தமிழ்நாடு ஆறாவது இடத்தில் உள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் அறிக்கையின்படி தனித்த தேசிய இனமாக இயங்க கூடிய நாடுகளின் மக்கள் தொகையை விட தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகை கூடுதலாக உள்ளது.

மக்கள் அடர்த்தி

மக்கள் தொகை அடர்த்தியானது ஒரு சதுர கிலோ மீட்டருக்கு 2001-ல் 480 ஆகவும், 2011ல் 555 ஆகவும் உள்ளது. இந்திய மாநிலங்களில் மக்கள் தொகை அடர்த்தியில் தமிழ்நாடு 12வது இடத்தில் உள்ளது. மக்கள் தொகை அடர்த்தியில் தேசிய சராசரி 382 ஆகும்.

நகரமயமாதல்

இந்திய அளவில் நகரமயமாதலின் சராசரி அளவு 31.5% ஆக உள்ளது. ஆனால் தமிழகத்தில் 48.4% ஆக உள்ளது. இந்திய அளவில் மொத்த மக்கள் தொகையில் 6-சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ள தமிழகம், நகரமக்கள் மொத்த மக்கள் தொகையில் 9.61 சதவீதமாக உள்ளது.

பாலின விகிதம் (1000 ஆண்களுக்கான பெண்களின் எண்ணிக்கை)

சமச்சீர் பாலினவிகிதம் என்பது பெண்களின் வாழ்வியல் மேம்பாடு அடைந்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் பாலின விகிதம் 995 ஆகும். பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும் போதும்

இந்திய அளவிலும் இந்த விகிதம் மிக அதிகமாகும். பாலின் விகிதத்தில் கேரளம், புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது.

குழந்தை இறப்பு விகிதம் (I வயதுக்குள்)

தமிழகத்தில் குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் மற்ற மாநிலங்களை விட குறைவாகவுள்ளது. நிதி ஆயோக் அறிக்கையின்படி 2016ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் குழந்தை இறப்பு விகிதம் 17 ஆகும். இது தேசிய சராசரி 34-ல் பாதி அளவாகும்.

மகப்பேறு இறப்பு விகிதம் (MMR) (I லட்சம் மகப்பேறில்)

நிதி ஆயோக் அறிக்கையின்படி மகப்பேறு காலத்தில் தாயின் இறப்பு விகிதத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் இந்திய அளவில் தமிழ்நாடு 79 எண்ணிக்கையுடன் மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது. இது தேசிய சராசரியான 159ல் சரிபாதி அளவாகும். மகப்பேறு இறப்பு விகிதத்தில் கேரளம் 61 (முதலிடம்) மகாராஷ்டிரா 67-ஆகவும் (இரண்டாம்இடம்) உள்ளது.

வாழ்நாள் எதிர்பார்ப்பு காலம்

சராசரியாக ஒரு நபரின் எதிர்பார்க்கப்படும் வாழ்நாள் அளவே ஆயுட்காலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வளர்ந்த நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது இந்திய மக்களின் சராசரி ஆயுட்காலம் குறைவு. இந்தியாவின் சராசரி ஆயுட்காலம் 67.9 ஆண்டுகள் (ஆண் 66.4 ஆண்டுகள் பெண் - 69.6 ஆண்டுகள்) ஆகும். ஆனால் தமிழ்நாட்டு மக்களின் ஆயுட்காலம் 70.6 ஆண்டுகளாக (ஆண் - 68.6 ஆண்டுகள், பெண் - 72.7 ஆண்டுகள்) ஆக உள்ளது.

எழுத்தறிவு நிலை

தமிழ்நாட்டின் எழுத்தறிவு நிலையில் மற்ற இந்திய மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும் போது முன்னேறிய நிலையில் உள்ளது.

பிற்சேர்க்கை - 1

தமிழ்நாட்டு மக்கள் தொகை வளர்ச்சி (2011 கணக்கெடுப்பின்படி)	
மொத்த மக்கள் தொகை	72138958
ஆண்கள்	36158871
பெண்கள்	35980087
தோராய பிறப்பு விகிதம் (ஆயிரத்துக்கு)	15.7
தோராய இறப்பு விகிதம் (ஆயிரத்துக்கு)	7.4
வளர்ச்சி விகிதம் (ஆயிரத்துக்கு)	8.3
அதிக மக்கள் தொகையுடைய மாவட்டங்கள்	சென்னை, காஞ்சிபுரம், வேலூர், திருவாரூர்
குறைவான மக்கள் தொகையுடைய மாவட்டங்கள்	பெரம்பலூர், நீலகிரி, அரியலூர், தேனி

மக்கள் தொகை அடர்த்தி (சதுர கிலோ மீட்டருக்கு)	555 (2011) - 480 (2001)
மிக அதிக அடர்த்தி	சென்னை (26903), கன்னியாகுமரி (1106)
குறைவான அடர்த்தி உள்ள மாவட்டம்	நீலகிரி (288), திருச்சிராப்பள்ளி (602)
பாலின விகிதம் (1000 ஆண்டுகளுக்கு)	995 பெண்கள் (2011), 987 பெண்கள் (2001)
அதிக பாலின விகிதம் கொண்ட மாவட்டங்கள்	நீலகிரி(1041 பெண்கள்) கன்னியாகுமரி (1031 பெண்கள்) நாகப்பட்டினம் (1025 பெண்கள்)
குறைவான பாலின விகிதம் உடைய மாவட்டங்கள்	தேனி (900 பெண்கள்) தர்மபுரி (946 பெண்கள்)
குழந்தை பாலின விகிதம் (0-6 வயதுக்குட்பட்ட)	946 பெண் குழந்தைகள் (2011) 942 பெண் குழந்தைகள் (2001)
அதிக குழந்தை பாலின விகிதம் கொண்ட மாவட்டங்கள்	நீலகிரி (985), கன்னியாகுமரி (964)
குறைவான குழந்தை பாலின விகிதம் கொண்ட மாவட்டங்கள்	கடலூர் (896), அரியலூர் (897)
எழுத்தறிவு விகிதம்	80.33% - 73.45%
ஆண் எழுத்தறிவு விகிதம்	86.81% - 82.33%
பெண் எழுத்தறிவு விகிதம்	73.86% - 64.55%
அதிக எழுத்தறிவு விகிதம் கொண்ட மாவட்டங்கள்	கன்னியாகுமரி (92.14%) சென்னை (903.3%)
அதிக எழுத்தறிவு விகிதம் கொண்ட மாவட்டங்கள்	தருமபுரி (64.71%), அரியலூர் (71.89%)

தமிழகத்தின் வளர்ச்சி அனுபவம்

வருவாயில் தொடர்ந்து உயர் வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்டியதன் மூலம் அண்மை காலமாக இந்தியாவின் தனிநபர் வருமானம் அதிகரித்து வந்தபோதும் இந்தியாவை போன்ற வருவாயுடைய பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அதன் மனித மேம்பாட்டு தர நிர்ணயங்களில் இன்னமும் பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்கு சிறந்த உதாரணம் அண்டை நாடான வங்கதேசமாகும். அந்நாட்டில் தனிநபர் வருமானம் இந்தியாவைவிட குறைவாக உள்ளபோதும் மனித மேம்பாட்டு தரங்களில் பல துறைகளில் வங்கதேசத்தில் சிறப்பாக காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் இந்தியாவிற்குள் தமிழ்நாடு மாநிலம் ஒப்பீட்டு அளவில் மிக சிறப்பாக செயல்பட்டுள்ளது.

மற்ற மாநிலங்களைவிட வளர்ச்சி விகிதத்தில் உயர்ந்து காணப்படுவதுபோல மனித வளர்ச்சியிலும் உயர் எல்லைகளைத் தொட்டுள்ளது. உண்மையில் தெற்கு ஆசியா நாடுகளிலேயே சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி வழங்குவதில் தமிழ்நாடு மாநிலமும் கேரளா மாநிலமும் மிக உயர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. அமர்தியசென், ஜீன் டிரெஸ் இருவரும் எழுதிய நிச்சயமற்ற பெருமை-இந்தியாவும் அதன் முரண்பாடுகளும் (An Uncertain Glory India and its Contradictions 2013) என்ற புத்தகத்தில் வறுமை ஒழிப்பு, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற மனித மேம்பாடுகளின் பல்வேறு அம்சங்களில் தமிழகம் எவ்வாறு முன்னேறியுள்ளது என்பதை தெளிவாக விவரித்துக் கூறியுள்ளனர்.

இதற்கு வழிவகுத்த அம்சங்களும் தொடர்ந்து மேம்படுத்துவதில் எதிர்க்கொள்ளும் சவால்களும் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. தமிழ்நாடு அடைந்துள்ள ஒப்பீட்டு அளவிலான வளர்ச்சிக்கான அனுபவங்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக் குறைந்த பிற மாநிலங்களுக்கு பாடமாகவும் அமைகின்றன. முக்கியமாக கடந்து வந்த பாதையில் வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருந்த தடைக்கற்கள் கவனிக்கப்பட்டு பிற மாநிலங்களில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அந்த தடைகள் மிக எச்சரிக்கையாக தவிர்க்கப்பட உதவியது. வருவாய் வளர்ச்சிக்கு மனித மேம்பாட்டிற்கும் இடையில் ஒருங்கமைவின்மை காணப்பட்டபோதிலும் வளர்ச்சி, விநியோகம் ஆகியனவற்றை கட்டுப்படுத்தும் நிறுவன அமைப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்வது அதிகரித்து வந்துள்ளது. இந்தியாவை பொருத்தவரை வளர்ச்சிக்கு தடையாக சாதி என்னும் அமைப்பு எவ்வாறு செயல்பட்டுள்ளது என்பதை ஏராளமாக உதாரணங்களுடன் அப்புத்தகத்தில் டிரெஸ் மற்றும் சென் (2013) எழுதியுள்ளனர். சாதி என்பது உழைப்பு பிரிவினையில் இல்லை. ஆனால் மூலவளங்களை அணுகுவதற்கும் சுதந்திர நடமாட்டத்திற்கும் எதாக உருவாக்கப்பட்ட தடைகள் என்று அம்பேத்கர் கூறியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துவதில் வளர்ச்சிக்காக உருவாக்கப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களை உள்ளிணைக்கப்பட்டதாக மாற்றுவது முக்கியமாகும். அதைவிட வளர்ச்சியினால் கிடைக்கும் பயன்களை மிகப் பரந்த அளவில் பயின்று கொள்வதை உறுதிப்படுத்துவது மிக முக்கியமாகும். இன்னும் குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான தூய்மையான சூழ்நிலை நீடிக்கச் செய்வதில் மனித மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகப் பார்க்கப்படுகிறது. சாதிய படிநிலை மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக சமூக அரசியல் போராட்டங்களை மேற்கொள்வதில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்று பெருமை உண்டு. இத்தகைய கூட்டு செயல்பாடுகளின் மேம்பாடுகளில் பிற பகுதிகளைவிட தமிழகம் முன்னேற்றம் காணமுடிந்தது. (கலையரசன் 2014).

1980 வரை நாட்டின் பிற பகுதிகளைக் காட்டிலும் தமிழ்நாட்டில் தான் வறுமையில் வாடுவோர் விகிதம் தொடர்ந்து அதிகமாகவே காணப்பட்டு வருகின்றது. 1990-களுக்கு பின்னரே, வறுமை தொடர்ந்து குறைந்து வந்ததையும் தனிநபர் வருமானம் உயர்ந்ததையும் நாம் கண்டோம். சென் மற்றும் டிரெஸ் (2013) சுட்டிக்காட்டுவதைப் போல சமூக முரண்களுக்கான மூலவோர்களை தேடிய பொதுமக்கள் எழுச்சி, பொதுவெளிகளில் சாதிய படிநிலைகளில் மேலாதிக்கம் நிலவுவதை எதிர்த்து கேள்விகள் எழுப்பி பொதுவெளியை மக்களாட்சிப்படுத்தியது ஆகியவற்றின் காரணமாகவே பள்ளிக்

குழந்தைகளுக்கான மதிய உணவு திட்டம் போன்ற சமூக உள்கட்டமைப்புகளில் அரசு முதலீடுகள் செய்தது. இந்த முன்னேற்றத்திற்கு இதுவே முக்கிய காரணமாகும்.

மேலும் சமூக நலத்திட்டங்களில் அரசு முதலீடுகள் செய்வதால் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான முதலீடுகள் மடைமாற்றம் செய்யப்பட்டு வளர்ச்சி தடுக்கப்படுகிறது என்று பொதுவாக கூறப்படுகிறது. ஆனால் சமூக நலத்திட்டங்களில் முதலீடு செய்வதால் வளர்ச்சி தடுக்கப்படாது. மாறாக, வளர்ச்சி வீதம் அதிகரிக்கும் என்பதற்கான உதாரணமாக தமிழ்நாடு அனுபவம் விளங்குகிறது. உண்மையில் கூட்டுச் செயல்பாடுகள் மக்களாட்சிப்படுத்தக்கூடிய இத்தகைய சமூக நலத்திட்டங்கள் வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரிப்பதற்கான தூண்டுதலாக அமைகிறது. முக்கியமாக வளர்ச்சி மேம்பாட்டின் காரணமாக அரசால் எதிர்காலத்திற்கு தேவையான மூலவளங்களை திரட்டிக் கொள்வதும் கொள்வதும் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் நில உறவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்

தமிழ்நாடு அண்மைக் காலங்களில் ஒரு முன்மாதிரியான மாநிலமாக வளர்ந்துள்ள போதிலும் நிலச்சீர்திருத்தங்களை மோசமாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக அவ்வப்போது விமர்சிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக குத்தகைமுறை விவசாயம் அதிகமாகக் காணப்படும் காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் உயரளவு குத்தகைப் பங்கு மற்றும் கடுமையான நில வாடகை ஆகிய காரணங்களால் நில உடமைத்துவம் நீடிக்கவே செய்யும் என்பது பொதுவான எதிர்பார்ப்பாக காணப்படலாம்.

இருப்பினும், பொதுவாக டெல்டா பகுதிகளில் நில உடமைத்துவம் குறைந்து காணப்படுகிறது. மேலும், குத்தகை நிலைமைகளும் வெகுவாக மாறிவிட்டது. நில உடமையாளர்களும் குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் இடையேயான உறவுகள் முன்பு இருந்ததை விட தலைகீழாக மாறியுள்ளது. குத்தகை விவசாயிகளில் பேரம்பேசும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளனர். குத்தகை நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும் உரிமையை விட்டுக்கொடுக்க இழப்பீடுகள் பெற உரிமைப் பெற்றனர்.

இங்கு நிலவிய நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரத்திற்கு எதிராக போராட்டங்களையும் கூட்டு நடவடிக்கை பண்பாட்டினையும் இங்கு உருவாக்குவதற்கு மக்களை திரட்டுவதில் பொதுவுடமைக் கட்சியும் திராவிட இயக்கமும் குறிப்பாக திராவிட கழகமும் முக்கிய பங்காற்றினர். மேலும், 1967 இல் திராவிடக் கட்சிகள் அதிகாரத்திற்கு வர தொடங்கியதும் கீழ் சாதி குத்தகை விவசாயிகளின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் உருவாகின. இதனால், பிராமணிய நில உடமைத்துவத்திற்கு எதிரான கூட்டு நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தன.

உலகின் பழமையான டெல்டா பகுதிகளில் காவிரி டெல்டா பகுதியும் ஒன்றாகும். எனவே, இங்கு நீண்ட காலந்தொட்டே வேளாண் உறவுகள் உருவாகி பரிணாமமிட்டன. இதையொட்டி, உருவான நில குத்தகை முறைகளில் குத்தகை. வாரம் போன்ற குத்தகைமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பகுதியில் 1952 இல் ஆய்வு செய்த கேதலீன் ஹாக் அச்சமயத்தில் 7-10% பங்கு மட்டுமே குத்தகை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டதாக பதிவு செய்துள்ளார். இது மேற்கு டெல்டா பகுதியில் அனைத்து செலவீனம் போக விளைச்சலில் அளிக்கப்பட்ட பங்காகும். இத்தகைய சுரண்டலுக்கும்

முறைக்கேடான பகிர்மானத்திற்கும் எதிரான இம்மாவட்டத்தில் 1943 இல் இந்திய பொதுவுடமைக் கட்சியால் விவசாயிகள் சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து திராவிடக் கழகத்தாலும் சில பகுதிகளில் இந்நோக்கத்துடன் விவசாயிகள் திரட்டப்பட்டனர். இதை முன்னிட்டு திராவிட விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் என்னும் அமைப்பினை திராவிடக் கழகம் உருவாக்கியது.

தொடர்ந்து பொதுவுடமைக் கட்சியால் 1952இல் விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கமும் தொடங்கப்பட்டது. கிழக்கு டெல்டா பகுதியில் இது வலுவாக வளர்ந்தது. திராவிடக் கொள்கைகள் ஆட்சி அதிகாரம் பெற்றதை தொடர்ந்து குத்தகை விவசாயிகளுக்கு ஆதரவான நிலைமை உருவானது. சட்டப்பூர்வ நடவடிக்கைகள் மற்றும் கீழ்சாதிக்களின் அரசியல் அதிகார திரட்சி இவற்றின் மூலமாக பயனடைந்தனர். முன்னர் காங்கிரசு ஆட்சிகளின் போதும் குத்தகை விவசாயிகள் மற்றும் விவசாய தொழிலாளர்களின் நலன் காக்கும் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டபோதும், திராவிடக் கொள்கைகள் அரியணை ஏறியதைத் தொடர்ந்து தீர்மானகரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1968 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு பயிரிடும் குத்தகைத்தாரர்கள் (தனிப் பிரிவுகள்) சட்டம் குத்தகைப்பாக்கிகளை எளிமையான தவணைமுறைகளில் செலுத்துவதை அனுமதித்தது. இதனால் குத்தகை விவசாயிகளின் சுமை குறைந்தது. முன்னர் நிறைவேற்றப்பட்ட குத்தகைப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் திறமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாததற்கு குத்தகை விவசாயிகளை பதிவு செய்யும் முறை இல்லாமலிருந்தது காரணமாக இருந்தது. இதனை, நிறைவு செய்யும் வகையில் குத்தகை விவசாயிகளைப் பதிவு செய்வதற்கான பிரிவுகள் குத்தகை பாதுகாப்புச் சட்டங்களில் திராவிட ஆட்சிகளின் போது சேர்க்கப்பட்டன.

தமிழ்நாடு விவசாய நிலங்கள் (குத்தகை உரிமைகள் பதிவு) 1969 குத்தகை விவசாயிகள் விவரங்களை பதிவு செய்வதை கட்டாயமாக்கியது. இந்த சட்டத்தின் கீழ் அன்றைய ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் குத்தகை விவசாயிகளாக சுமார் ஐந்து இலட்சம் விவசாயிகளும், குத்தகை நிலங்களாக சுமார் ஏழு இலட்சம் ஏக்கர் நிலமும் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1979 இல் குத்தகைச் சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தங்கள் குத்தகை விவசாயிகள் அளிக்க வேண்டிய பங்கினை 25% ஆக குறைத்தவுடன் இயற்கைப் பேரிடர் காரணமாக குத்தகை செலுத்த தடை செய்தது. குடியிருப்போர் உரிமை உறுதிப்படுத்தும் சட்டம், 1971 இல் குத்தகை விவசாயிகள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் முக்கிய மைல்கல்லாகும். இந்த முக்கிய சட்டம் நில உடமைத்துவத்தில் இருந்து நிலமற்ற விவசாயிகளை விடுதலை செய்தது. அடுத்தாண்டு 1972 இல் தமிழ்நாடு அரசு மற்றொரு சட்டம் இயற்றி அனைத்து குத்தகைப் பாக்கிகளை ரத்துச் செய்தது.

இவ்வாறு, திராவிடக் கோட்பாடுகள் அரசு அதிகாரம் பெற்றதை தொடர்ந்து குத்தகை விவசாயிகளும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும் அதிகாரம் பெறுவதற்கான நுட்பமான சீர்திருத்தங்களும் புதுமைகளும் பல வழிவகைகள் உருவானது. குத்தகைப் பதிவுமுறை, குத்தகை வாரக் குறைப்பு, வருவாய் நீதிமன்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு, குத்தகை நிலங்களை குத்தகைத்தாரர்கள் வாங்கும் வசதி குடியிருப்போர் குடியரிமை உறுதிப்படுத்துதல் ஆகிய சட்ட நடவடிக்கைகள் குத்தகை விவசாயிகளின்

பேர உரிமையை பன்மடங்குகள் அதிகரிக்கச் செய்தது. பின்தங்கிய சாதிகளின் அரசியல் அதிகாரம் உருவானது. புதிய சமுதாய எழுச்சி ஆகிய நிலைமைகள் உருவாக இயல்பாகவே குத்தகை உரிமைச் சட்டங்கள் காரணங்களாக அமைகின்றன.

இதன் விளைவாக குத்தகை விவசாயிகளின் குத்தகை குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்திற்குள் வெகுவாக குறைந்தது. குத்தகை உரிமையை திருப்பி அனுப்புவதற்கான இழப்பீடு வழங்குதல் நிறுவனம் மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வரலாற்றுப்பூர்வ அரசியல் மற்றும் சமூகப்பூர்வ கூறுகளின் கூட்டிணைவு நில உடமைத்துவத்தை அகல வழிவகுத்தது. இன்று குத்தகை என்பது ஒரு பிரச்சனை அல்ல என்ற நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

இந்திய அளவில் உற்பத்தித்திறனில் தமிழகத்தின் நிலை

தமிழக அரசு வேளாண் விளைபொருள் உற்பத்திக்கும், உற்பத்தித் திறனுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இதன் காரணமாக தமிழகம் உணவு தானியங்கள் மற்றும் பிற தானியங்களின் உற்பத்தித்திறனில் முதன்மை மாநிலமாக உள்ளது. மக்காச் சோளம், கம்பு, நிலக்கடலை, எண்ணெய் வித்துக்கள், பருத்தி ஆகியவற்றில் உற்பத்தியில் முதலிடத்திலும் நெய், தேங்காய் ஆகியவற்றின் இரண்டாவது இடத்திலும், கருப்பு, கிரியகாந்தி, சோளம் ஆகியவற்றில் மூன்றாவது இடத்திலும் மிளிக்கிறது.

தொழில்துறை

சென்னை, இந்தியாவின் மருத்துவத் தலைநகரம் எனவும், வங்கித் தலைநகரம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இது உலக வங்கி மற்றும் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து அதிக அளவில் முதலீடுகளை ஈர்த்துள்ளது. இது ஆசியாவின் டெட்ராய்ட் (Detroit of Asia) எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஏறக்குறைய 110 தொழிற் பூங்காக்கள் தேவையான உள்கட்டமைப்பு வசதிகளோடு செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் தமிழக அரசு இரப்பர் பூங்கா, ஆயத்த ஆடைகள் பூங்கா, பூக்கள் பூங்கா, உயிரி தொழில்நுட்பப் பூங்கா, சிறுசேரி தகவல் தொழில்நுட்பப் பூங்கா மற்றும் வேளாண் ஏற்றுமதிப் பூங்கா போன்ற பல துறைகளையும் முன்னேற்றியுள்ளது.

மாநிலத்தின் பெரிய அளவிலான பொறியியல் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் சென்னை மற்றும் அதன் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளில் மையமிட்டுள்ளன. சென்னை பன்னாட்டு அளவில் கார் உற்பத்தி ஜாம்பவான்களின் நகரமாக உள்ளது.

பேருந்து கட்டுமானத் தொழிலுக்குப் பெயர் பெற்ற கரூர், தென்னிந்திய பேருந்து கட்டுமானத் தொழிலுக்கான பங்களிப்பில் 80% மாக உள்ளது. கரூரில் உள்ள தமிழ்நாடு காகித உற்பத்தி நிறுவனம் ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய சுற்றுச் சூழலுக்கு பாதிப்பில்லாத காகித நிறுவனங்களுள் ஒன்றாக செயல்பட்டு வருகிறது. “எஃகு நகரம்” என்னைக்கப்படும். சேலத்தில் பல பெரிய ஜவ்வரிசி

தயாரிப்பு நிறுவனங்களும் கனிமச் செல்வங்களும் உள்ளன. சிவகாசியில் அச்சுத் தொழில், பட்டாசு நிறுவனங்கள், தீப்பெட்டித் தயாரிப்பில் முன்னோடியாக உள்ளது. இந்தியாவின் மொத்தத் தீப்பெட்டி உற்பத்தியில் 90% பங்கும் சிவகாசியில் உற்பத்தியாகிறது. “தமிழகத்தின் நுழைவாயில்” தூத்துக்குடி ஆகும். சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக வேதிப்பொருட்கள் உற்பத்தியில் இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது.

ஜவுளித்துறை

தமிழ்நாடு இந்தியாவின் மிகப் பெரிய ஜவுளி உற்பத்தி மையமாகும். தமிழ்நாடு இந்தியாவின் “நூல் கிண்ணம்” என அழைக்கப்படுகிறது. இந்திய அளவில் மொத்த உற்பத்தியில் 41 சதவீத நூல் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் ஜவுளித்துறை மிக முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. 35 மில்லியன் மக்களுக்கு நேரடி வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதன் மூலம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4% பங்களிப்பையும், மொத்த ஏற்றுமதி வருவாயில் 35% ஜவுளித் துறையிலிருந்து கிடைக்கிறது. உற்பத்தித்துறையில் 14% பங்களிப்பு ஜவுளித்துறை மூலமாக கிடைக்கப் பெறுகிறது. நூல் நூற்பிலிருந்து ஆடைத் தயாரிப்பு ஜவுளிகளுக்கான உற்பத்தித் தொடர்புடைய அனைத்து வசதிகளும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன.

தமிழ்நாட்டின் மேற்குப் பகுதிகளான கோயம்புத்தூர் திருப்பூர், ஈரோடு, திண்டுக்கல் மற்றும் கரூர் போன்ற மாவட்டங்களில் தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரா நூற்பாலைகளில் பயன்படுத்தப்படும் பருத்தி பாலியஸ்டர் கலப்பு நூல் (Blended Yarn), பட்டு நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள் பெருமளவில் அமைந்துள்ளன. இங்கிருந்து சீனா வங்கதேசம் போன்ற பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது.

“பின்னலாடைகளின் நகரம்” என அழைக்கப்படும் திருப்பூர் 3 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் மதிப்பளவில் பின்னலாடைகளை ஏற்றுமதி செய்கிறது. திரைச் சீலைகள், படுக்கை விரிப்புகள், சமையலறை விரிப்புகள், கழிவறை விரிப்புகள், மேஜை விரிப்புகள், சுவர் அலங்காரங்கள் போன்ற உள்நாட்டுத் தயாரிப்புகள் மற்றும் ஏற்றுமதியில் முதலிடம் வகிக்கிறது. ஈரோடு மாவட்டம் தென்னிந்தியாவின் மொத்த மற்றும் சில்லறை ஆயத்த ஆடைகளுக்கான முக்கிய ஜவுளி சந்தையாக உள்ளது.

தோல் பொருட்கள்

இந்தியாவின் தோல் பொருட்கள் ஏற்றுமதியில் 30%-யும், தோல் பொருட்கள் தயாரிப்பில் 70 சதவீதத்தையும் தமிழகம் கொண்டுள்ளது. நூற்றுக்கணக்கான தோல் பொருட்கள் மற்றும் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் வேலூர், திண்டுக்கல் மற்றும் ஈரோடு மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் பன்னாட்டு தோல் பொருட்கள் கண்காட்சி சென்னையில் நடைபெறுகிறது.

மின்னணு சாதனங்கள்

மின்னணு சாதனங்கள் உற்பத்தியானது தமிழ்நாட்டின் வளர்ந்து வரும் துறைகளில் ஒன்றாக உள்ளது. பல பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், தெற்காசியாவின் மின்னணு சாதனங்கள் உற்பத்தி மையமாக சென்னையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளன.

வாகன உற்பத்தி

“ஆசியாவின் டெட்ராய்ட்” என்றழைக்கப்படும் சென்னை மிகப்பெரிய அளவிலான வாகன உதிரி பாகங்கள் தயாரிப்புக்கான இடமாக விளங்குகிறது. தமிழ்நாடு, இந்திய அளவில் வாகன மற்றும் வாகன உதிரி பாகங்கள் உற்பத்தியில் 28 சதவீதமும், லாரிகளுக்கான உற்பத்தியில் 19 சதவீதமும், பயணியர் கார் மற்றும் இருசக்கர வாகன உற்பத்தியில் 18 சதவீதமும் கொண்டுள்ளது.

சிமெண்ட் தொழிற்சாலை

சிமெண்ட் உற்பத்தியில் தமிழ்நாடு இந்திய அளவில் 3 இடத்தில் உள்ளது. (ஆந்திர பிரதேசம் - முதலிடம், ராஜஸ்தான் - இரண்டாமிடம்), 2018ல் இந்தியாவில் உள்ள 10 மிகப்பெரிய சிமெண்ட் உற்பத்தி நிறுவனங்களில் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த ராம்கோ சிமெண்ட் மற்றும் இந்தியா சிமெண்ட் ஆகிய நிறுவனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. மொத்த சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகள் எண்ணிக்கையில் 21 அலகுகளுடன் தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்திலும், 35 அலகுடன் ஆந்திரபிரதேசம் முதலிடத்திலும் உள்ளது.

பட்டாசுப் பொருட்கள்

சிவகாசி நகரம் அச்சுத் தொழில், பட்டாசுப் பொருட்கள் மற்றும் தீப்பெட்டி உற்பத்தியில் தலைமையாகச் செல்படுகிறது ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் “குட்டி ஜப்பான்” என்று சிவகாசி அழைக்கப்பட்டது. இந்திய பட்டாசு உற்பத்தியில் 80% சிவகாசியில் தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவின் அச்சுத் துறைத் தீர்வுகளில் 60% சிவகாசியிலிருந்தே பெறப்படுகிறது.

பிற தொழிற்சாலைகள்

உலக அளவில் மின்பொருட்கள் தயாரிப்பில் மிகப் பெரிய ஒன்றான நிறுவனம் திருச்சி மற்றும் ராணிப்பேட்டையில் தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டள்ளது. களூரில் அமைந்துள்ள தமிழக அரசின் தமிழ்நாடு காகிதத் தயாரிப்பு நிறுவனம் உலகின் மிகப் பெரிய காகிதத் தயாரிப்பு நிறுவனமாகும். இந்தியாவின் சிமெண்ட் உற்பத்தியில் அரியலூர், விருதுநகர், கோயம்புத்தூர் மற்றும் திருநெல்வேலி ஆகிய பகுதிகளில் தயாரிப்பு நிறுவனங்களைக் கொண்டு தமிழ்நாடு முதலிடத்தில் உள்ளது. சேலத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் செழிப்பான கனிமவளம் கொண்டுள்ளன. இந்தியாவின் மிகப் பெரிய எஃகு உருக்காலை நிறுவனமான SAIL தனது எஃகு ஆலையை சேலத்தில் நிறுவியுள்ளது.

இந்தியாவின் மோட்டார் மற்றும் பம்புகளுக்கான தேவையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினை வழங்குவதால் கோயம்புத்தூர் “காற்றழுத்த விசை குழாய் நகரம் ” என்றழைக்கப்படுகிறது. தங்க

ஆபரணங்கள், மாவு அரைப்பான் இயந்திரம் மற்றும் வாகன உதிரிப்பாகம் ஏற்றுமதியில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பதால் “கோயம்புத்தூர் மாவு அரைப்பான் இயந்திரத்திற்கான” புவிசார் குறியீட்டைப் பெற்றுள்ளது.

தூத்துக்குடி தமிழ்நாட்டின் நுழைவு வாயில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மாநிலத்தில் வேதிப்பொருள் உற்பத்தியில் தூத்துக்குடி முதலிடம் வகிக்கிறது. இந்திய உப்பு உற்பத்தியில் 30 சதவீதமும், மாநிலத்தின் உப்பு உற்பத்தியில் 70 சதவீதமும் தூத்துக்குடியில் உற்பத்தியாகிறது.

குறு சிறு நடுத்தர நிறுவனங்கள்

MSMED-2006 சட்டத்தின்படி, குறு சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. குறு சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களை, கட்டமைப்பு மற்றும் தளவாடப் பொருட்கள் மீதான முதலீட்டின் அடிப்படையில் (நிலம் மற்றும் கட்டிடம் நீங்கலாக) உற்பத்தி நிறுவனம், பணிகள் நிறுவனம் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களில், தமிழ்நாடு 15.07 சதவீதத்துடன் தேசியளவில் முதலிடத்தில் உள்ளது. 6.89 இலட்சம் பதிவு செய்யப்பட்ட குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவை 8000, வகையான பொருட்களை 32,008 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் உற்பத்தி செய்கின்றன.

இவை அனைத்து துறைகளைச் சார்ந்த பெரும்பாலான பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை பொறியியல் பொருட்கள், மின் சாதன பொருட்கள், வேதிப் பொருட்கள், இரும்பு, காகிதம், தீப்பெட்டி, நெசவு மற்றும் ஆடைகள் போன்றவையாகும். ரூபாய் 1,68,331 கோடி முதலீட்டில், பதிவு செய்யப்பட்ட 15.61 இலட்சம் தொழில்முனைவோருடன் 99.7 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பினை வழங்குகிறது. (ஆதாரம் MSMEs திட்ட குறிப்பு 2017 -18)

வினாக்கள்

1. தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார செயல்பாடுகள், சிறப்புகள் மற்றும் மாநில உள்நாட்டு உற்பத்தி பற்றி குறிப்பு வரைக.
2. தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிப் போக்கினை விவாதி.
3. இந்திய அளவில் உற்பத்தித் திறனில் தமிழகத்தின் நிலையை விளக்கி எழுதுக.